

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om temporärt investeringsstöd för industriinvesteringar

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås en lag om temporärt investeringsstöd för industriinvesteringar bli stiftad. Enligt lagen betalas till företag investeringsstöd av statens medel för industriinvesteringar som görs 1994. Stödets storlek är 7 % av anskaffningsutgiften för en byggnad, maskin eller anordning som används i industriproduktion. Ett villkor för att ett

företag skall kunna erhålla stöd är att företaget använder en övergångs- eller investeringsreservering för täckande av anskaffningsutgiften för investeringsobjektet. Investeringsstödet är skattefri inkomst i inkomstbeskattningen.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

Under de senaste fyra åren har investeringarna minskat exceptionellt kraftigt. Investeringskrisen har främst berott på de svaga efterfrågeutsikterna, men också på skuldproblemet och de tidvis höga räntorna. Investeringarna har sjunkit till samma nivå som under den senare hälften av 1960-talet, och den samhälls-ekonomiska investeringsgraden har minskat till 15 %. Investeringsgraden i Finland var 1993 en dryg fjärdedel lägre än investeringsgraden i OECD-länderna i genomsnitt.

Nu, i början av 1994, är tecknen på att investeringarna skulle hålla på att komma igång fortfarande få. Enligt en investeringsenkät som Finlands Bank publicerade i december 1993 uppskjuts investeringsprojekt inom industrin trots att de allmänna förutsättningarna för investeringar redan verkar vara rätt goda. Företagens förbättrade konkurrenskraft och lönsamhet samt den sänkta räntenivån har skapat förutsättningar för inledande av nya investeringar. Det ser dock ut som om investeringarna åter kunde komma i gång mera på

allvar tidigast 1995, om inga särskilda åtgärder vidtas.

I det rådande läget är det effektivaste sättet att få fart på uppsvinget inom ekonomin och en förbättring av sysselsättningsläget att snabbt få igång investeringarna. Därför har regeringen beslutat att genom särskilda åtgärder som vidtas under en viss tid stöda sådana investeringsprojekt som åtminstone huvudsakligen genomförs redan 1994. Genom åtgärderna försöker man samtidigt säkerställa att det ekonomiska uppsvinget inte inom någon produktionsgren ominstetgörs av bristande produktionskapacitet.

Man har försökt främja inledandet av investeringar bl.a. genom att bevilja temporära skattelättnader för produktiva investeringar. Lagen om temporärt höjda avskrivningar på produktiva investeringar (462/93) trädde i kraft den 28 maj 1993. Med stöd av lagen får för investeringar som görs 1993 och 1994 i beskattningen göras dubbelt så stora avskrivningar som de ordinarie maximianskrivningarna enligt lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet. De utökade avskrivningsmöjlighete-

terna stöder dock investeringar närmast bara i företag vilkas resultat är positivt och vilka inte har förluster från tidigare år som skall dras av vid beskattningen. Därför beslöt regeringens finanspolitiska ministerutskott den 22 december 1993 föreslå nya åtgärder för att sådana investeringar som görs eller åtminstone inleds 1994 skall kunna fås igång. Behovet av att tidigarelägga investeringar gäller främst industriinvesteringarna. Inom servicesektorn är investeringsbehovet inte så stort, eftersom graden av kapacitetsutnyttjande där konstant är låg och det t.ex. fortfarande finns ett stort utbud av lediga affärs- och kontorslokaler.

Som en ny åtgärd föreslås ett investeringsstöd som betalas av statens medel. Stödet skall omfatta industriinvesteringar som görs 1994. Stödets storlek är 7 % av de investeringsutgifter som uppkommer 1994. Syftet med stödet är inte att staten skall delta i täckandet av anskaffningsutgiften för en investering, utan att temporärt uppmuntra till investeringar. Den valda stödprocentsatsen har dimensionerats så, att den motsvarar det slutliga stödbelopp som beviljas företaget som en sporre. Därför föreslås det stadgat att investeringsstödet, till skillnad från de övriga företagsstöd som beviljas av offentliga medel, skall vara skattefritt i inkomstbeskattningen.

En förutsättning för att ett företag skall kunna få investeringsstöd är att företaget för täckande av anskaffningsutgiften för en investering använder en sådan övergångsreservering som avses i lagen om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (1539/92) eller, i andra hand, en sådan investeringsreservering som avses i lagen om investeringsreserveringar (1094/78). Övergångsreserveringen får bildas av lagerreserver och driftsreserveringar som upplöses vid beskattningen för 1993. Beloppet av övergångsreserveringar som bildas inom industrin uppskattas till 15 mrd. mk och beloppet av investeringsreserveringar inom industrin uppskattas till 2 mrd. mk i slutet av 1993. Övergångs- och investeringsreserveringarna skall användas för täckande av anskaffningsutgiften för investeringar eller hänförs till den skattepliktiga inkomsten senast 1997. Genom att användningen av reserveringarna utgör ett villkor för erhållandet av investeringsstöd vill man samtidigt främja att systemet med reserveringar frångås.

Skatteförvaltningens organisation skulle användas vid det ansökningsförfarande som hän-

för sig till investeringsstödet och vid betalningen av stödet. Behandlingen av ansökningarna sker huvudsakligen i samband med beskattningen för 1994. Förfarandet blir då administrativt sett enkelt, eftersom man samtidigt kan fastställa om reserveringar, på det sätt som förutsatts i lagen, har använts för täckande av anskaffningsutgiften för ett investeringsobjekt. Stödet betalas i samband med skatt som skall betalas eller återbäras efter att beskattningen har slutförts.

2. Propositionens verkningar

Beloppet av det stöd som betalas till företagen uppskattas till 700 milj. mk. Denna utgift kommer att inträffa 1995, i samband med den slutliga beskattningen för 1994. Eftersom investeringsstödet i en del fall kan beviljas 1996, i samband med att beskattningen för 1995 verkställs, kan förslaget medföra smärre kostnader för statsekonomin ännu 1996.

När de totala kostnader som förslaget medför för statsekonomin uppskattas, skall från det belopp som betalas till företagen i investeringsstöd dras av den inkomstskatteökning som beror på kopplingen till reserveringarna. När ett företag använder en övergångs- eller investeringsreservering för täckande av anskaffningsutgiften för en investering, får denna anskaffningsutgift till motsvarande delar inte avskrivas i beskattningen. Ökningen av statens skatteinkomster till följd av den minskade avskrivningsmöjligheten uppskattas till 300 milj. mk. Förslaget medför således 1995 en nettokostnad på uppskattningsvis 400 milj. mk för statsekonomin. Den minskade avskrivningsmöjligheten ökar 1995 beloppet av influen inkomstskatt för andra skattetagare än staten med 200—300 milj. mk.

På lång sikt kommer de verkningar på skatteintäkterna för den offentliga ekonomin som är en följd av kopplingen till reserveringarna att komma till uttryck så, att intäktsföringen av reserveringarna och ökningen av skatteintäkterna tidigare läggs med 2—3 år. Nyttan utgörs således av en ränteförmån, och är på lång sikt mindre än den väntade ökningen av skatteintäkterna år 1995 för vilken redogjorts ovan.

Eftersom ansökningarna behandlas och investeringsstödet betalas inom ramen för skatteförvaltningens organisation har proposition-

nen inga organisatoriska verkningar. De administrativa kostnader som systemet medför är också små.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet. Beträffande propositionen har utlåtande begärts av handels- och industriministeriet.

4. Samband med internationella fördrag

Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) begränsar användningen av statsstöd som ett medel i den ekonomiska politiken. Enligt artikel 61 i EES-avtalet är stöd som snedvrider eller hotar att

snedvrider konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, i den utsträckning det påverkar handeln mellan de avtalsslutande parterna, oförenligt med avtalet. Från denna utgångspunkt, dvs. att stöd är förbjudet, finns dock många undantag både i EES-avtalet och i normer på lägre nivå. Dessutom har användningen av stöd i många fall godkänts inom Europeiska unionen. Som stöd som strider mot avtalet betraktas i första hand stöd som riktar sig till enskilda företag eller till en begränsad grupp av företag.

Enligt EES-avtalet skall nya stödprogram anmälans till EFTA:s övervakningsmyndighet (ESA) innan de införs. Om ett stödprogram uppfyller bestämmelserna i EES-avtalet godkänner övervakningsmyndigheten programmet, varefter stödet kan tas i bruk. Övervakningsmyndigheten kan också kräva att stödprogrammet ändras. Investeringsstödet anmäls till ESA efter att regeringens proposition har avlåtits.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslaget

1 §. *Lagens syfte.* Av paragrafen framgår lagens syfte. Med hjälp av investeringsstödet försöker man främja att investeringarna kommer i gång och i synnerhet tidigarelägga industriinvesteringar som redan är relativt startklara.

2 §. *Stödtagare.* Investeringsstöd betalas på ansökan till företag som under 1994 gör sådana industriinvesteringar som avses i lagen. Med företag avses fysiska och juridiska personer som bedriver näringsverksamhet. Stödet omfattar således alla företag som bedriver industriell verksamhet, oberoende av företagsformen. Med industri eller tillverkning avses i enlighet med den av statistikcentralen fastställda näringsgrensindelningen i första hand mekanisk eller kemisk omvandling av oorganiska eller organiska ämnen till nya produkter. Enligt definitionen räknas också sammanfogning av komponenter till produkter som industriell verksamhet. Med fabrik och verkstad avses i paragrafen byggnader där industriell verksamhet bedrivs.

3 §. *Investeringsstödet storlek.* Investerings-

stödet är 7 % av anskaffningsutgiften för den investering som berättigar till stöd. Med tanke på lagens syfte är det inte motiverat att betala stöd för till markbeloppet relativt små anskaffningar av maskiner och anordningar. Också administrativa skäl talar för en begränsning av antalet ansökningar i sådana fall då det utbetalade stödet skulle vara litet. Därför betalas investeringsstöd inte på basis av anskaffningar vilkas sammanlagda belopp är mindre än 50 000 mk. Det minsta stödbelopp som utbetalas är således 3 500 mk. Investeringsstödet är skattefritt inkomst.

4 §. *Villkor för erhållande av investeringsstöd.* Lagens tillämpningsområde motsvarar beträffande de villkor som ställs i fråga om investeringarna till sina huvuddrag tillämpningsområdet för lagen om temporärt höjda avskrivningar på produktiva investeringar. Vid tolkningen av lagen kan således den rättspraxis utnyttjas som utformats på basis av nämnda lag, liksom även på basis av motsvarande tidigare skattelättnadslagar.

Ett villkor för att investeringsstöd skall utgå är att uppförandet av industribyggnaden har inletts tidigast den 1 januari 1994. På basis av

anskaffning av maskiner och anordningar betalas investeringsstöd, om maskinen eller anordningen har anskaffats och tagits i bruk under kalenderåret 1994. Eftersom syftet med lagen är att åstadkomma tilläggsinvesteringar under 1994, betalas investeringsstöd inte för anskaffningar i fråga om vilka ett beställningsavtal har gjorts före den 1 januari 1994.

Maskinerna och anordningarna som anskaffas skall vara nya, varför nyttigheter som anskaffats begagnade inte berättigar till stöd. Såväl byggnaden som maskiner och anordningar skall ha anskaffats för att användas i företagets egen produktion. Stöd betalas inte för byggnader, maskiner eller anordningar som är tänkta att överlåtas vidare eller som anskaffas för att hyras ut.

Ett villkor för erhållande av investeringsstöd är att företaget använder en övergångsreservering för täckande av anskaffningsutgiften för investeringen. I andra hand får för täckande av anskaffningsutgiften för investeringen användas en sådan investeringsreservering som avses i lagen om investeringsreserveringar.

5 §. *Investeringsstöd för en del av anskaffningsutgiften för en byggnad.* Om en byggnad som avses i 4 § 1 mom. 1 punkten inte färdigställs under 1994, bestäms investeringsstödet enligt de utgifter i fråga om vilka betalningsskyldighet har uppkommit före utgången av 1994. Stöd betalas då för den del av anskaffningsutgiften för byggnaden som motsvarar graden av färdigställande vid utgången av 1994.

Om byggnaden endast delvis är i industriell användning, betalas investeringsstöd för den del av anskaffningsutgiften för byggnaden som motsvarar den industriella användningen. Grunden för stödet motsvarar till dessa delar tillämpningsområdet för den skattelättnad som beviljats enligt lagen om temporärt höjda avskrivningar på produktiva investeringar.

Enligt huvudregeln hänförs till anskaffningsutgiften för en nyttighet av egen tillverkning de rörliga utgifterna för anskaffning och tillverkning av nyttigheten. Ett företag har dock fr.o.m. 1993 under vissa förutsättningar till anskaffningsutgiften för de nyttigheter det tillverkar förutom de rörliga utgifterna också kunnat räkna en andel av de fasta utgifter som hänför sig till anskaffningen och tillverkningen. För att investeringsstödet skall vara lika stort för alla de företag som är berättigade till stöd, oberoende av det redovisningssystem som an-

vänds i bokföringen, används som grund för stödet alltid en anskaffningsutgift som bestäms enligt de rörliga utgifterna.

6 §. *Inledandet av byggande.* Paragrafen innehåller en definition gällande när byggandet anses ha inletts. Definitionen motsvarar den definition som används i lagen om temporärt höjda avskrivningar på produktiva investeringar.

7 §. *Ansökan om investeringsstöd.* Vid behandlingen av ansökningarna om investeringsstöd och betalningen av stödet används skatteförvaltningens organisation. Detta är ändamålsenligt främst för att erhållandet av stöd är bundet till användningen av övergångsreserveringar som bildas under skatteåret 1993. Samtidigt som man vid verkställandet av beskattningen kontrollerar om det objekt som reserveringen används för uppfyller de krav som uppställs i lagen, behandlas också ansökan om investeringsstöd. Beviljandet av investeringsstöd är inte förknippat med någon prövning, utan stödet skall beviljas alltid när de villkor för erhållande av stöd som bestäms i lagen är uppfyllda.

Ansökan om stöd skall riktas till den skattebyrå inom vars verksamhetsområde sökanden har sin hemort. Ansökan skall göras senast den 1 april 1995. Detta datum är också i de flesta fallen den sista inlämningsdagen för företagets skattedeklaration för 1994. I sådana fall där företaget inte avslutar någon räkenskapsperiod 1994 eller den anskaffning som berättigar till stöd har gjorts efter en räkenskapsperiod som har avslutats 1994, uppskjuts behandlingen av ansökningarna så, att den sker i samband med beskattningen för 1995.

8 §. *Betalning av investeringsstöd.* Investeringsstödet betalas efter att beskattningen har slutförts. Vid betalningen används skatteförvaltningens betalningssystem. För undvikande av onödiga betalningstransaktioner sker betalningen av investeringsstödet så, att stödet läggs till beloppet av förskottsskatter som återbärs till företaget för skatteåret 1994 eller, på motsvarande sätt, dras av från det belopp som betalas vid uppbörden. Eftersom öppna bolag och kommanditbolag inte är särskilda skattskyldiga, kan det ovan nämnda förfarandet i allmänhet inte tillämpas på det stöd som betalas till dem, utan stödet betalas direkt till bolaget. Stödet kunde också härvid utbetalas i samband med betalningen av förskottsåterbärningarna.

9 §. *Återkrav.* I paragrafen stadgas om möjlighet att återkräva investeringsstödet i sådana fall då beviljandet av stöd har grundat sig på väsentligen oriktiga eller bristfälliga uppgifter. Om straffpåföljder för uppgivande av felaktiga eller oriktiga uppgifter stadgas i strafflagens 29 kap. Stadgandet är nödvändigt i synnerhet med tanke på sådana fall där det efter att stödbeslutet har vunnit laga kraft kommer fram att stödet har beviljats på oriktiga grunder. Stödet kan också återkrävas när ett företag inte använder en reservering för täckande av anskaffningsutgiften för investeringen, trots att detta är ett villkor för erhållande av stöd. Användningen av en reservering kan t.ex. i fråga om byggnadsinvesteringar som är på hälft inte alltid fastställas redan i beskattningen för 1994.

10 §. *Ändringssökande.* Ett företag som är missnöjt med ett beslut om investeringsstöd får söka ändring i det med iakttagande i tillämpliga delar av vad som i beskattningslagen stadgas om ändringssökande. Att besvärsförfarandet binds till ändringssökandet inom beskattningen är nödvändigt på grund av den koppling till reserveringar som är ett villkor för stödet. Om besvaren gäller beloppet av den reservering som är ett villkor för stödet, är det ändamålsenligt att ärendet avgörs genom samma besvärsförfarande som gäller i fråga om skattebesvär som gäller reservering.

Stadganden om sökande av ändring i beskattningen återfinns i 6 kap. beskattningslagen. Ändring i ett beslut om stöd söks hos skatterättelsenämnden på det sätt som stadgas i 92 § beskattningslagen. Ett företag skall framställa rättelseyrkande inom fem år räknat från beskattningsårets utgång. I praktiken börjar besvärstiden således vid ingången av året efter det då beslutet om stöd fattades. Statsombudet har besvärsrätt på statens vägnar. Statsombudet skall framställa rättelseyrkande inom sex månader räknat från beskattningsårets utgång. Rättelseförfarandet möjliggör en snabb rättelse av stödbeslutet i sådana fall då detta beslut på grund av misstag eller av någon annan orsak är uppenbart lagstridigt.

Ett beslut med anledning av skatterättelseyrkande kan överklagas genom besvär hos länsrätten i det län inom vars område företaget har sin hemkommun. Besvärstiden är fem år räknat

från ingången av året efter det då beskattningen har verkställts. Eftersom det är fråga om en speciallag som gäller för viss tid och vars syfte kunde äventyras om besvärprocessen blir lång, bör besvär som gäller investeringsstöd behandlas i brådskande ordning i länsrätten.

Enligt 2 mom. kan ändring i länsrättens utslag sökas hos högsta förvaltningsdomstolen genom besvär, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. När besvär anförs på statens vägnar utövas rätten att föra talan av prövningsombudet. Eftersom de gällande stadgandena om besvärstillstånd i beskattningslagen lämpar sig dåligt som grund för besvärstillstånd som gäller stödbeslut, stadgas i lagrummet särskilt om förutsättningarna för besvärstillstånd. De i stadgandet ingående villkoren för erhållande av besvärstillstånd följer samma principer som de som föreslagits i regeringens proposition om en revidering av systemet för sökande av ändring i beskattningen (reg.prop. 143/1993 rd.).

I 4 mom. stadgas om sökande av ändring i beslut enligt 8 § som gäller återkrav av stöd. Endast företag som erhållit stöd har besvär rätt i dessa fall. Besvär över länsskatteverkets beslut anförs hos länsrätten och besvär över länsrättens utslag hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

11 §. *Närmare stadganden.* I paragrafen stadgas om finansministeriets rätt att meddela närmare föreskrifter om verkställigheten och tillämpningen av lagen.

12 §. *Ikraftträdande.* Lagförslagets 12 § innehåller ett ikraftträdelsestadgande. Lagen skall också tillämpas på investeringar som gjorts 1994 före lagens ikraftträdande.

2. Ikraftträdande

Syftet med den nu föreslagna lagen är att uppmuntra till investeringar som görs innevarande år. Därför föreslås lagen träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om temporärt investeringsstöd för industriinvesteringar

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §

Lagens syfte

För främjande av industriinvesteringar betalas investeringsstöd av statens medel på det sätt som stadgas i denna lag.

2 §

Stödtagare

Investeringsstöd betalas på ansökan till en inhemsk fysisk eller juridisk person som bedriver näringsverksamhet (*företag*) och som under 1994 uppför eller låter uppföra en byggnad att användas som fabrik eller verkstad (*industribyggnad*) eller anskaffar nya maskiner eller anordningar för användning i industriell produktionsverksamhet som företaget bedriver i Finland.

3 §

Investeringsstödet storlek

Investeringsstödet är 7 procent av anskaffningsutgiften för den byggnad, maskin eller anordning som berättigar till stöd.

Investeringsstöd betalas om det sammanlagda beloppet av investeringar som berättigar till stöd är minst 50 000 mark.

Investeringsstödet räknas inte som skattepliktig inkomst i inkomstbeskattningen.

4 §

Villkor för erhållande av investeringsstöd

Villkor för att investeringsstöd skall beviljas är att

1) uppförandet av byggnaden har inletts 1994 och att byggnaden används i industriell produktionsverksamhet som företaget bedriver,

2) maskinerna eller anordningarna har anskaffats och tagits i bruk 1994 och används i industriell produktionsverksamhet som företaget bedriver, och att

3) för täckande av anskaffningsutgiften för byggnaden, maskinen eller anordningen används en sådan övergångsreservering som avses i övergångsstadgandet i lagen om ändring av

lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (1539/92) eller, till den del beloppet av övergångsreserveringen inte förslår för täckande av anskaffningsutgiften, en sådan investeringsreservering som avses i lagen om investeringsreserveringar (1094/78).

Maskinerna och anordningarna anses ha anskaffats på det sätt som avses i 1 mom. 2 punkten om de har levererats under 1994 och beställningsavtalet gällande dem har ingåtts tidigast den 1 januari 1994.

Som en till investeringsstöd berättigande anskaffningsutgift betraktas den del av anskaffningsutgiften för en byggnad, maskin eller anordning som täcks med sådana reserveringar som nämns i 1 mom. 3 punkten.

5 §

Investeringsstöd för en del av anskaffningsutgiften för en byggnad

Färdigställs en byggnad som avses i 4 § 1 mom. 1 punkten inte under 1994, beviljas investeringsstöd för den del av anskaffningsutgiften för byggnaden i fråga om vilken betalningsskyldighet har uppkommit 1994.

Används en byggnad endast delvis i industriell produktionsverksamhet, beviljas investeringsstöd för den del av anskaffningsutgiften för byggnaden som motsvarar denna användning.

Till den anskaffningsutgift som berättigar till investeringsstöd hänförs i fråga om en byggnad som företaget själv har uppfört eller en maskin eller anordning som det själv har tillverkat de rörliga utgifter som anskaffningen och tillverkningen har medfört 1994.

6 §

Inledandet av byggande

Med byggande avses i denna lag vidtagande av sådana byggnadsåtgärder för vilka enligt byggnadslagen (370/58) krävs byggnadslov som berättigar till uppförande av nybyggnad.

Byggande skall, om inte annat framgår av särskilda omständigheter, anses påbörjat när arbetena på byggnadsgrunden har inletts. Så-

som arbeten på byggnadsgrunden anses härvid inte eventuella grävnings- eller sprängningsarbeten.

7 §

Ansökan om investeringsstöd

Ärenden som gäller investeringsstöd behandlas av den skattebyrå inom vars verksamhetsområde det företag som ansöker om stöd har sin hemort.

Ansökan om investeringsstöd skall lämnas in till skattebyrån senast den 1 april 1995. I ansökan skall lämnas en utredning om den investering som stödet baserar sig på och om användningen av reservering för täckande av anskaffningsutgiften för investeringen. Ansökningarna behandlas i samband med att beskattningen för 1994 verkställs. Avslutar företaget inte någon räkenskapsperiod 1994 eller har investeringen gjorts efter en räkenskapsperiod som avslutats 1994 skall ansökan om stöd göras senast den 1 april 1996, och ansökan behandlas då i samband med att beskattningen för 1995 verkställs.

Sökanden ges ett särskilt beslut om beviljandet av investeringsstöd.

8 §

Betalning av investeringsstöd

Om betalningen av investeringsstöd gäller i tillämpliga delar vad som i beskattningslagen (482/58) och lagen om skatteuppbörd (611/78) stadgas om förskottsåterbäring. Om användning av investeringsstöd för avkortning av den slutliga skatt som skall betalas vid uppbörd och till kvittning mot skatterest gäller i tillämpliga delar vad som i lagen om skatteuppbörd stadgas om skattekvittning.

9 §

Återkrav

Skattebyrån skall bestämma att investeringsstödet antingen helt eller delvis skall återbetalas, om stödtagaren

1) vid ansökan om stöd har lämnat väsentligt oriktigt uppgift,

2) har hemlighållit omständigheter som inverkar väsentligt på beviljandet av stöd, eller

3) har vägrat lämna upplysningar som behövs för övervakningen av stödet.

På investeringsstöd som återbetalas skall betalas en årlig ränta på 16 procent från den dag stödet har betalats till den dag det återbetalas.

Det kan inte bestämmas att stödet skall återbetalas efter att fem år har förflutit från beslutet om beviljande av stöd.

Vid återkrav av investeringsstöd skall stadgandena om skatteuppbörd och indrivning i lagen om skatteuppbörd iakttas i tillämpliga delar.

10 §

Ändringssökande

Ett företag och, på statens vägnar, statsombudet får söka ändring i beslut om investeringsstöd hos skatterättelsenämnden och i beslut med anledning av rättelseyrkande hos länsrätten, med iakttagande i tillämpliga delar av vad som i beskattningslagen stadgas om ändringssökande. Besvären skall i länsrätten behandlas i brådska ordning.

I länsrättens utslag får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Besvärstillstånd kan beviljas, om

1) det för lagens tillämpning i andra liknande fall eller för en enhetlig rättspraxis är av vikt att ärendet avgörs av högsta förvaltningsdomstolen,

2) det finns särskilda skäl för högsta förvaltningsdomstolen att avgöra ärendet på grund av att i ärendet skett ett uppenbart fel, eller om

3) det finns andra vägande skäl för att bevilja besvärstillstånd.

Besvär hos högsta förvaltningsdomstolen skall anföras inom 60 dagar från delfäendet av länsrättens utslag. Besvärsskriften, i vilken ansökan om besvärstillstånd skall ingå, skall inom besvärstiden tillställas högsta förvaltningsdomstolen eller den länsrätt som givit utslaget. Prövningsombudet har besvärsrätt hos högsta förvaltningsdomstolen på statens vägnar.

Ett företag får i beslut som gäller återkrav av investeringsstöd söka ändring hos länsrätten med iakttagande av vad som stadgas i lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (154/50). Besvärstiden är 60 dagar från delfäendet. Länsrättens utslag får överklagas hos högsta förvaltningsdomstolen genom besvär på det sätt som stadgas i 2 och 3 mom.

11 §

Närmare stadganden

Finansministeriet kan meddela närmare föreskrifter om verkställigheten och tillämpningen av denna lag.

12 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1994.
Lagen tillämpas på industriinvesteringar som görs 1994.

Helsingfors den 18 februari 1994

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Finansminister *Iiro Viinanen*

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
ändring av 92 och 94 §§ kommunallagen**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att vissa stadganden i kommunallagen skall slopas. Det är fråga om de stadganden med stöd av vilka kommunfullmäktige har kunnat besluta att det ankommer på en kommunal centralorganisation att utse en av revisorerna jämte suppleant samt en person som biträder revisorerna.

Propositionen hänför sig till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

(EES-avtalet) så till vida att när direktivet om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster, vilket utfärdats i juni 1992, sätts i kraft skall även kommunernas revision omfattas av stadganden som överensstämmer med direktivet.

Avsikten är att den föreslagna lagen skall träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

Enligt 92 § 1 mom. (388/81) kommunallagen väljer kommunfullmäktige för granskning av kommunens förvaltning och ekonomi för sin mandattid minst fyra revisorer och för var och en av dem en personlig suppleant. Till revisor kan även utses en person som inte är medlem av kommunen, om han samtycker till detta. Enligt 3 mom. i samma paragraf kan fullmäktige besluta att det ankommer på någon kommunal centralorganisation att utse en av revisorerna jämte suppleant. Enligt 94 § 2 mom. kan revisorerna biträdas av tjänsteinnehavare som har utsetts av kommunfullmäktige och vilka inom de gränser som anges i revisionsstadgan även kan anförtros uppgifter som hör till granskningen. Fullmäktige kan besluta uppdra åt en kommunal centralorganisation att utse en person som biträder revisorerna.

Avsikten med stadgandena har varit att göra det lättare för kommunerna att anlita yrkesrevisorer. Genom revisorskåren har de kommunala centralorganisationerna även kunnat styra och handleda kommunerna i frågor som gäller

förvaltning och ekonomi. Det finns inte längre några grunder för centralorganisationernas ensamrätt att utse yrkesrevisorer. Kommunkommittén har i sitt betänkande (kommittébeträkande 1993:33) föreslagit att en av revisorerna skall vara en person (OFR-revisor) eller en sammanslutning (OFR-sammanslutning) som har godkänts av revisionsnämnden inom den offentliga förvaltningen och ekonomin. I den förordning om examen för revisorer inom den offentliga förvaltningen och ekonomin som har varit i kraft sedan ingången av 1992 (926/91) stadgas om OFR-examen. För att en person skall bli godkänd i OFR-examen förutsätts att han har god förtrogethet med den offentliga förvaltningen och ekonomin samt revisionsmetoderna på dessa områden. I förordningen finns tills vidare inte några stadganden om en OFR-sammanslutning.

Den offentliga upphandlingen regleras numera även i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet). För att bestämmelserna i avtalet samt de direktiv som nämns i bilaga XVI till avtalet skall kunna sättas i kraft har en lag om offentlig upphand-

ling (1505/92) stiftats. Lagen förpliktar upphandlingsenheterna att vid alla upphandlingar iaktta principerna om icke-diskriminering och åstadkomma effektiv konkurrens vid upphandlingarna. Sedan EES-avtalet ingicks har rådets direktiv om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster (92/50/EEG) utfärdats. Direktivet skall tas in som bilaga till EES-avtalet, och för att det skall kunna sättas i kraft bereds vid handels- och industriministeriet som bäst en förordning om upphandling av tjänster som avses i EES-avtalet. Förordningen torde träda i kraft ca sex månader efter att EES-avtalet har trätt i kraft.

Det föreslås att de stadganden som gäller de kommunala centralorganisationernas ensamrätt upphävs omedelbart. Därför föreslås det att 92 § 3 mom. kommunallagen, enligt vilket fullmäktige kan besluta att det ankommer på någon kommunal centralorganisation att utse en av revisorerna jämte suppleant skall upphävas och att den sista meningen i 94 § 2 mom., enligt vilken fullmäktige även kan besluta uppdra åt en kommunal centralorganisation att utse ett biträde för revisorerna, skall utgå.

2. Propositionens verkningar

Eftersom de kommunala centralorganisationernas ensamrätt att utse en revisor slopas, skall kommunerna få fritt utse en yrkesrevisor och inte längre vara bundna av revisorer som de kommunala centralorganisationerna utser.

3. Beredningen av propositionen

Kommunalkommittén har föreslagit att 92 § 3 mom. och sista meningen i 94 § 2 mom.

kommunallagen gällande kommunala centralorganisationers ensamrätt skall omedelbart upphävas. Regeringens proposition har beretts vid inrikesministeriet och utlåtande över den har begärts av EES-byrån vid justitieministeriet, handels- och industriministeriet samt Finlands Kommunförbund rf.

4. Samband med internationella avtal

Sedan EES-avtalet trädde i kraft har i Finland beretts ikraftträdande av rådets direktiv om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster (92/50/EEG). I direktivet definieras ett offentligt serviceavtal såsom skriftligt avtal som mot penningvederlag ingåtts mellan upphandlingsenheten och leverantören. Några bestämmelser om konkurrensförfarande i fråga om de tjänster som upphandlingsenheten själv producerar ingår inte i direktivet.

Till direktivets tillämpningsområde hör inte upphandling av tjänster hos en enhet som har ensamrätt till serviceproduktion med stöd av någon lag, förordning eller administrativ föreskrift. Direktivets tillämpningsområde omfattar bl.a. redovisnings-, revisions- och bokföringstjänsterna.

5. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag: